Preto súd zamietnutím návrhu obhájcu na položenie otázky podľa § 126 prest. tr. zák. neporušil rozkazovacie ustanovenia §§ 3—11 por. nov. Zamietnutie návrhu zakladá sa na dôvodoch čerpaných zo zákona. — — —

Konečne uplatňuje sťažovateľ zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., nemožno mu však prisvedčiť.

Podľa skutkových zistení porotcov obžalovaný ukradol jednu duchnu a kus látky a keď po odchode z izby s týmito vecmi bol pristihnutý poškodenou a jej dcérou, ktoré mu chcely zabrániť v odnesení ukradených vecí, uderil poškodenú T. päsťou do oka a utiekol von, kde mu bola ukradená duchna odňatá.

Čin obžalovaného bol správne kvalifikovaný ako dokonaný zločin lúpeže podľa § 345 tr. z., lebo obžalovaný dokonal krádež ešte pred násilím, použitým proti poškodenej. Tvrdenie sťažovateľovo, že krádež vtedy ešte nebola dokonaná, lebo obžalovaný do odobrania mu vecí sa nevzdialil s priestoru, podrobeného vôli poškodenej, neodpovedá zákonu, keďže obžalovaný vzal odcudzené veci do svojho uschovania (plachty a vačku), s nimi nakladal a tým ich už odňal z držania poškodenej. Poškodená mu tedy prekážala len v podržaní ukradených vecí. Tiež v tomto smere sa mu podaril výsledok, lebo po uderení poškodenej do obličaja s odcudzenými vecmi utiekol von z bytu poškodenej a tak násilím podržal odcudzené veci. Tým čin celkom dokonal. Okolnosť, že po dokonaní činu nastaly nové skutočnosti, ktoré poškodenej umožnily odcudzené veci obžalovanému odobrať, totiž ukĺznutie a pád obžalovaného na ľad, nemá významu. Niet tedy vytýkaného zmätku.

Čís. 6268.

Učiteľ náboženstva (katecheta) na štátnej škole je verejným úradníkom v smysle §§ 461, 473 tr. zák.; ak trestá deti pri vyučovaní bitím, dopúšťa sa prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák.; v takom prípade ide o toľkonásobný prečin, koľko bolo poškodených osôb.

K skutkovej podstate prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák. sa nevyžaduje, aby ublíženie skutkom malo za následok poškodenie tela.

(Rozh. zo dňa 1. októbra 1938, Zm III 310/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu podľa § 473 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného zamietol; naproti tomu vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., rozsudok odvolacieho súdu zrušil vo výroku o právnej kvalifikácii zistených činov za pokračujúci prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z. a kvalifikoval tieto činy ako sedmoronásobný prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z.

Z dôvodov:

Uplatňujúc zmätok podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. namieta obžalovaný, že mylne bol v zistenom jeho konaní spoznaný prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z., lebo obžalovaný ako katecheta nie je verejným úradníkom, nedopustil sa zistených skutkov vo vlastnosti verejného úradníka a ani prekročením medze úradnej moci verejného úradníka. Podľa sťažovateľa ide najvýš o disciplinárny prečin.

Predovšetkým je nesprávne tvrdenie sťažovateľa, že odvolací súd vôbec neodôvodnil záver, že obžalovaný sa dopustil zistených činov ako verejný úradník. Nielen vo výroku svojho rozsudku uvádza odvolací súd, že obžalovaný spáchal zistené činy ako učiteľ náboženstva na štátnej ľudovej škole vo V. pri vyučovaní náboženstva, tedy ako verejný úradník, ale aj v odôvodnení rozsudku výslovne uvádza, že ide o skutky spáchané učiteľom náboženstva vo škole pri vyučovaní náboženstva.

Bol tedy obžalovaný v dobe činu učiteľom náboženstva na štátnej ľudovej škole. Takýto ústav je povolaný k plneniu úkolov štátnej verejnej správy, ktoré štátu prislúchajú podľa § 120, odst. 2 úst. list. a podľa § 1 zákona čís. 292/1920 Sb. z. a n. o úprave správy školstva. Dôsledkom toho je treba každého učiteľa na takejto škole, tedy aj učiteľa náboženstva, považovať za verejného úradníka v smysle § 461 tr. z., ktorý je poverený podľa svojho úradu vykonávať štátne úkony verejnej správy. Okolnosť, že každý žiak štátnej školy nemusí sa zúčastniť vyučovania náboženstva, je tu nerozhodná.

Keď podľa zistenia odvolacieho súdu obžalovaný žiakov, sverených mu k vyučovaniu a dozoru, pri vyučovaní náboženstva preto, že nevedeli dobre odpovedať, trestal bitím palicou, pokračoval vo vlastnosti verejného úradníka a ponevádž použitie telesného trestu bitím sa protiví ustanoveniam platných zákonov a nariadení, je zrejmé, že obžalovaný pri výkone svojho úradu žiakom skutkom ublížil, tedy zneužil úradnej moci.

Telesné trestanie palicou je nepochybne ublíženie skutkom v smysle § 473 tr. z., aj keď by nezanechalo viditeľných znakov a následkov, lebo k skutkovej podstate prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z. sa nevyžaduje, aby ublíženie skutkom malo za následok poškodenie tela, čo správne vyslovil už aj odvolací súd. V súdenom prípade však nad to vo všetkých zistených prípadoch malo bitie obžalovaného za následok spuchnutie bitej časti tela, ktoré však v žiadnom prípade netrvalo dlhšie než osem dní.

Právom tedy spoznal odvolací súd v konaní obžalovaného všetky znaky hore spomenutého prečinu a nejde tedy len o disciplinárny skutok.

Dôsledkom toho je bezzákladná zmätočná sťažnosť obžalovaného a bola v smysle § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá.

Naproti tomu neľze odopreť oprávnenie zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokiaľ sa v nej uplatňuje dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p.

Odvolací súd zistil, že obžalovaný v dobe po 3. decembri 1933 skutkom ublížil siedmim osobám — školským deťom — tak, že ich bil palicou. V tomto čine obžalovaného spoznal síce, ako bolo hore uvedené,

odvolací súd správne skutkovú podstatu prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák., ale mylne kvalifikoval tento prečin len ako jeden pokračujúci prečin miesto sedmoronásobného prečinu.

Zákon trestný v § 473 tr. z. chráni nielen jednotný záujem za bezvadný výkon a chod verejnej správy v ktoromkoľvek smere, ale aj záujmy jednotlivcov pred prehmatmi verejných úradníkov, čo najlepšie je z toho zrejmé, že trestný čin podľa § 473 tr. z. prechádza v ťažších prípadoch telesného poškodenia na základe výslovného ustanovenia zákona — nakoľko čin nepadá pod ťažšie započítanie — v skutkovú podstatu prečinu alebo zločinu ťažkého poškodenia tela. Tedy aj títo jednotlivci sú poškodení konaním opísaným v § 473 tr. z. Už z tej príčiny dopustil sa obžalovaný nie jedného pokračujúceho prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z., ale toľko takých prečinov, koľko bolo poškodených osôb, totiž sedem. Ostatne ani úmysel obžalovaného nevznikol z tej istej pohnútky vo všetkých prípadoch, ale v každom z prípadov vznikol nezávisle na prípadoch predchádzajúcich a bol vždy diktovaný novou pohnútkou, že trestaný žiak bezprostredne pred potrestaním prejavil nevedomosti v skúšanom školskom predmete.

Preto bolo vyhovené zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, rozsudok odvolacieho súdu bol zrušený z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. vo výroku o právnej kvalifikácii zisteného konania obžalovaného za pokračujúci prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z. a konanie to bolo kvalifikované za sedmoronásobný taký prečin.

Čís. 6269.

K poměru mezi skutkovou podstatou zneužití úřední moci podle § 101 tr. zák. a skutkovou podstatou zpronevěry v úřadě podle § 181 tr. zák.

K pojmu »prací vlády« a jejich obstarávání po rozumu § 101, odst. 2 tr. zák. patří i hospodářské podnikání státu, pokud je stát shledává nutným nebo aspoň prospěšným k plnění úkolů ve veřejném zájmu.

(Rozh. ze dne 4. října 1938, Zm II 553/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle §§ 181, 182 tr. z.

Z důvodů:

Tvrzením, že nelze považovati za zpronevěřené částky, kterých obžalovaný docílil prodejem materiálu za ceny převyšující pevně stanovené ceny, provádí stížnost zmatek podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. Právnímu náhledu stížností vyslovenému dlužno přisvědčiti.

Podle nepopřeného zjištění rozsudku byly stanoveny správou Č. S. D. prodejní ceny kolejnic jednak jako pevné, jednak jako minimální, při